

Schaliegaswinning is risico voor drinkwater

Bij de winning van schaliegas zijn risico's voor de drinkwatervoorziening niet uit te sluiten. Dat is de belangrijkste conclusie van een onderzoek dat KWR uitvoerde. Het onderzoeksrapport is op 9 september jl. in Nieuwspoort aangeboden aan de voorzitter van de Vaste Kamercommissie voor IenM, Tjeerd van Dekken.

Vewin maakt zich zorgen over de risico's van eventuele schaliegaswinning voor het grondwater, de bron voor 60% van het Nederlandse drinkwater. Drinkwater moet aan zeer hoge kwaliteitseisen voldoen en verontreinigingen kunnen grondwater langdurig onbruikbaar maken. Bij de bescherming van grondwater moet het voorzorgsprincipe daarom leidend zijn.

Bij winning van schaliegas is sprake van zeer grote aantallen boringen, die gepaard gaan met grootschalige aan- en afvoer van chemicaliën en afvalwater. De kans dat er dan iets misgaat, is groot. Een eenmaal opgetreden, kan een verontreiniging grote effecten hebben. De grondwaterbronnen kunnen zeer lange tijd (of voor altijd) ongeschikt worden om er drinkwater uit te bereiden.

Schaliegas en veilig drinkwater

De drinkwaterbedrijven willen die risico's niet lopen. Bij monde van Guïljo van Nuland, directeur van Brabant Water, vroeg de sector tijdens deze bijeenkomst de aanwezige Kamerleden om een verbod op schaliegaswinning in gebieden voor de drinkwatervoorziening, zoals grondwaterbeschermingsgebieden, intrekgebieden, boringvrije zones en strategische reserves. Wet- en regelgeving (Mijnbouwwet en Structuurvisie Ondergrond) moet daarvoor worden aangepast. In overige, niet-uitgesloten gebieden moet altijd de kwaliteit van het grondwater, zowel diep als ondiep, gemonitord worden. Lutz Jacobi (PvdA) pleitte in dit kader om heel Nederland aan te wijzen als drinkwaterwinningsgebied, analoog aan de situatie in Duitsland.

Onderzoeksresultaten

Prof. Annemarie van Wezel van KWR presenteerde haar onderzoek naar faalkansen, ef-

fecten, risico's en de manier van monitoring bij het boren naar schaliegas. In de VS wordt geschat dat het aantal schaliegasputten met gaslekage op termijn kan oplopen tot 40%.

Er is ook gekeken hoe vaak in de Verenigde Staten vermorsingen en lekkages voorkomen. In maximaal 4% van de gevallen blijkt boorvloeistof, olie of vervuild water te worden gemorst. Bij blowouts (ongecontroleerd vrijkomen van gassen en/of vloeistoffen) kunnen zelfs miljoenen liters vervuild water in het grondwater terechtkomen. Ook in de boorputten kan het volgens KWR misgaan, wanneer de cementering van de buiswand niet goed is. De vervuiling bij boorputten blijkt zich in ongeveer 2% van de gevallen voor te doen. Hoewel de percentages relatief laag zijn, zijn de gevolgen voor de drinkwatervoorziening mogelijk groot.

Monitoring uitbreiden

Van Wezel komt tot de conclusie dat via monitoring beter moet worden gekeken of verontreiniging van het grondwater optreedt. De huidige manier van monitoren

van grondwater bij booractiviteiten is nog onvoldoende. De monitoring richt zich nu alleen op verontreinigingen die ontstaan aan het maaiveld, zoals vermorsingen. Om te kunnen bepalen of er door schaliegaswinning verontreinigingen zijn opgetreden, zijn ook nulmetingen nodig. Verder moet ook in het diepere, voor de drinkwatervoorziening relevante grondwater gekeken worden of er geen lekkages vanuit de boorputten zijn opgetreden. En ook na sluiting van de putten blijft monitoring noodzakelijk. Daarom wil Vewin dat de eisen voor monitoring in de Mijnbouwwet vastgelegd worden.

Lieve Declercq (Vitens), Walter van der Meer (Oasen) en Guïljo van Nuland (Brabant Water) overhandigden het KWR-rapport namens de gehele drinkwatersector aan de voorzitter van de Vaste Kamercommissie voor IenM, Tjeerd van Dekken. Deze beloofde ervoor te zorgen dat alle woordvoerders op betrokken beleidsterreinen, zoals water, energie, milieu, een exemplaar van het rapport in handen krijgen.